

Oceani tractus unde omnes, & sola terra
 Cuncta oculorum uno dispicit intuitu.
 Regnaque, regnorumque vices, & inania latus
 Stultorum ridet vota que, spesque hominum,
 Et studia, & miserum vitæ mortalis amorem,
 Et quos carorum in funere tot gemitus
 Funditis, abreptis ima ab tellure Deorum
 Ad sedes ceu si triste quid acciderit.
 Hæc tu igitur mea dicta memor sub pectore conde,
 Vatibus atque aliis omnia dic, fatuo
 Ne gemitu, & vanis singultibus indulgentes
 Nequidquam sacros sollicitent cineres;
 Neve fleant Divum nihilo sapientius, ac si,
 Quem gravis unda mali verberat Oceani,
 Et Caurusque, Notusque, & navifragi Aquilones
 Depreſsum in coecos abripiunt scopulos,
 Ventorumque, marisque oblitus defleat illum,
 Quem procul in tuto littoris hospitio
 Functum dura videt pelagi, ac promiſſa parantem
 Neptuno, & flavis munera Nereisin.
 Hæc ait, eque oculis dilapſa evanuit; at mi
 Nescio quæ tacitæ gaudia lætitiæ,
 Intima mulcentis blando præcordia ſenſu,
 Nubem animi, ac tristes dispulerunt tenebras.

